

ஐக்கிய குடியரசு திருபுவாதிகளின் துரோகத்தையும், தடகளையும் தலுங்காணா இயக்கம் மெதுவாக வறெறி கண்டு சில இடங்களில் உயிருடன் இருந்தது. 1963க்குப் பின்பு விவசாயக் காலிகளாகக் காவும், நிலக் குத்தகைக்காகவும் தானியப் பிரச்சனைகளாகக் காவும் போராட்டங்கள் புதிய கண்ணோட்டத்தில் நடத்தப்பட்டன. இயக்கம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்தது. அப்பொழுதிலிருந்து காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இயக்கத்தின் மறுபடியும் இரத்தத்தில் மூழ்கடிக்க ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டத்தின் மூலம் நடந்தது.

மக்கள் குண்டர்கள் மோதலில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் மீது பொய் வழக்குகளைப் பதிவு செய்தல், நிலப் பிரபுகளால் மக்கள் சூடப்படுத்தல், நிலப் பிரபுகளால் முறையான குண்டப் படகை அமைக்கப்படுத்தல், மக்களின் மீதான போலீஸ் குண்டர்கள் கட்டித் தரக் குத்தல், மக்களின் மீதான பாசிசச் சித்திரவதை ஆகியவற்றை தலுங்காணா இயக்கத்தின் மீண்டும் அடக்க, அரசாங்கமும் நிலப் பிரபுகளும் கையாண்ட முறைகளில் சில.

மக்களை ஒன்று திரட்டுவதன் மூலம் மட்டுமே, வர்க்கப் போராட்டங்களின் நடத்தாவதன் மூலம் மட்டுமே நாம் இந்தப் பாசிச அடக்குமுறையை முறியடித்து வறெறி பற முடியும். இது வரலாற்று உண்மை. ஆனால் நவீன திருபுவாதிகளின் (சி.பி.எம்.) தலையை இந்தப் பாதையை நிராகரித்துவிட்டது. காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு முன்னணி என்ற பெயரில் அது நாடாளுமன்ற முறையையே தொடர்கிறது. அதனால்தான் பாசிச அடக்குமுறையை எதிர்த்து அது மக்களைத் திரட்டுவதில்லை. விண்ணப்பங்கள் (மனு), பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல், கட்டடங்கள், ஊர்வலங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் மக்களை அது ஏமாற்றுவதற்கு முயல்கிறது.

தலுங்காணா இயக்கத்திற்கு இந்தப் பாதை இழைத்த மிகப்பெரிய தீமை, கம்மம் மாவட்டத்தில் நடந்த விளைவுகளைப் பார்த்தாலே தெளிவாகத் தெரியும். புதுத் திருபுவாதிகளின் (சி.பி.எம்.) ஒரு பிரிவினர் சித்தாரெட்டியைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் பிரிவினரை ஆதரிக்கின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் வெங்கலராவைச் சார்ந்த மற்றொரு காங்கிரஸ் குழுவை ஆதரிக்கின்றனர். (பிறகு இந்தக் குழு திருபுவாதிகளிடம் — வலது கம்யூனிஸ்டுகளிடம் — சேர்ந்து விட்டது). சில நிலப் பிரபுத்துவ குழுக்களின் உதவியுடன் நகரசபை, பஞ்சாயத்து சமீதி ஆகியவற்றில் தங்களையே இடங்களில் பாதுகாத்துக் கொள்வதைத் தவிர இவர்களுக்கு வேறெந்த நோக்கமும் கிடையாது.

